

derpaa, udtalte sig derhen, at han ikke havde Noget imod at modtage en saadan Bemyndigelse, men at han ikke vilde ansee sig bunden derved. Jeg skulde dog formene, at ligesom den omtalte Linie er den eneste af de private Linier, som ikke var optagen i det oprindelige Lovforslag, saaledes har ogsaa den Grund, som man har anført for at optage Linien, megen Bægt, den nemlig, at denne Linie har ikke ringe Betydning for det Almene, og Grunden, hvorfor jeg har udbedt mig Ordet, er egentlig kun den, at jeg ønsker at lægge den høitærede Finansminister paa Sinde, at han ikke udelukker denne Linie, der i det Almindeliges Interesse har ikke ringe Betydning.

Finansministeren: Jeg glemte tilvise for at nævne, at en af Grundene til Sammens Forhøielse er den, at Linien Randers — Udbyhøt er tagen med, og jeg fylder paa Grund af den Modstand, jeg her har gjort mod dens Optagelse, at sige, at jeg fremdeles er af den Overbeviisning, at den ikke endnu er af en saadan Vigtighed for den offentlige Tjeneste, at den kan gjøre Fordring paa at blive behandlet ganske som andre Linier. Naar man imidlertid baade her og i det andet Thing, og navnlig der, satte overordentlig Pris paa at faae denne Linie, der var den eneste Linie, som var tilbage, med ind under Lovforslaget, og efterat man ogsaa der har oplyst mig om, at selv om den ikke for Tiden var af en saa stor almindelig Interesse, at den ganske kunde sættes i Klasse med de andre Linier, var der dog Udset til, at den i høi Grad vilde blive til Gavn for Søfarten, ikke alene paa Randers, men i det Hele taget for forbisættende Skibe, saa har jeg ikke troet at burde modsætte mig dens Optagelse. Men idet jeg er gaaet ind paa denne Linies Optagelse, har jeg udtrykkelig bemærket, at jeg ikke vilde være bunden til at betale den Sum, som ved dens Burdering var fremkommen, men at jeg var meget villig til at forhandle med det vedkommende Interessentskab — jeg veed ikke, om det er Randers Commune — om at overtage Linien, naar det kunde skee paa Billaar, som jeg troede det forsvarligt ligeoverfor Statskassen at gaae ind paa, og som svarede til

den Plads, denne Linie maatte indtage, naar man faae hen til det Offentliges Interesse.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (see Tillæg A.)

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Da Sagen hermed er færdig fra Rigsdagen, vil den blive tilstillet Conseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: 2den Behandling af „ Forslag til Lov om Pønninger ved Toldvæsenet.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1241 ff. De til denne Behandling stillede Endringsforslag findes anførte i Betænkningen.)

Formanden: Jeg sætter, efter Aftale med den ærede Ordfører, samtlige Lovforslagets Paragrapher med tilhørende Endringsforslag under Forhandling under Cet. Jeg skal give Ordføreren Ordet.

Ordføreren (Krieger): Dette Lovforslag opløser sig i en saadan Maaße Enkeltheder, at det vilde være, om ikke umuligt, saa dog i høi Grad vanskeligt og trættende i et mundtligt Foredrag at fremstille Enkelthederne for det høie Thing. Men jeg troer heller ikke, at det paa nogen Maade er nødvendigt efter Sagens hele Stilling; jeg troer, at jeg i Tilfald for Tiden tør henholde mig til Betænkningen, idet denne er ledsaget af Tavler, som have givet ethvert Medlem af Thinget, der ønsker det, Leilighed til at undersøge det enkelte Embedes Stilling paa det Nøieste, hvorhos de enkelte Forslag, efter en længere fortsat Forhandling, ere blevne indskrænkede til saa faa som muligt, navnlig til saadanne, som vare stillede af den høitærede Finansminister. Dette gjælder alle de enkelte Pønningssatser, enkelte Redaktionsforslag og nogle ganske enkelte nærmere Bestemmelser, og disse